

Her zaman rahmet ve saygıyla yâd ettiğim merhum Akif Emre'yi ilk defa Ankara'da bir konferansta dinledim. Yazılarını önemli bulup okuduğum bir yazarı dinlemek oldukça güzeldi. Akif ağabeyi "Muhafazakâr Demokrasi Derneği" davet etmişti.

On yıl kadar önce yapılan bu konferansın konusu muhafazakarlıktı.

Konferans, onu düzenleyen arkadaşlar için biraz "hayal kırıklığıyla" sonuçlandı denebilir. Çünkü, Akif Emre demokrasinin ve muhafazakarlığın ne olduğunu ortaya koydu.

Batı düşüncesine ait bu iki kavramı anlatıp, **bizim anlam dünyamızda bir kıymeti olmadığını önce altını çizdi; sonra bu iki kavramın üstünü de çizip, bununla da yetinmeyerek eze eze ayaklarının altında çiğnedi.**

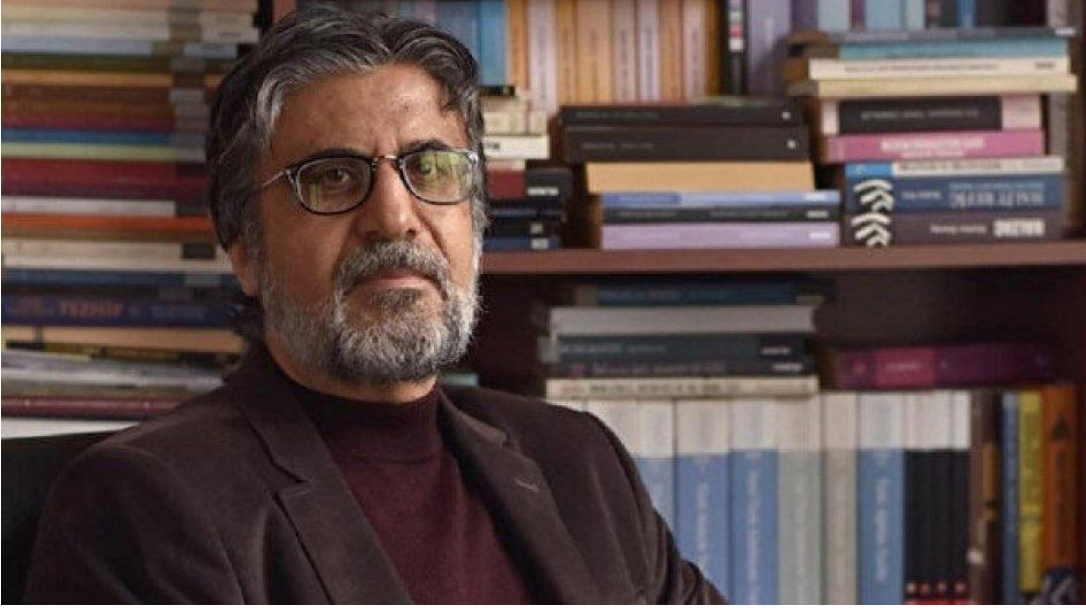
Bizim, batılı kavramlarla meselelerimize bakamayacağımızı anlattıktan sonra, sadece Müslüman duyarlılığı ve İslam'ın tanımlamaları ile hayata bakmamız ve yaşamamız gerektiğine dikkat çekti.

O yıllar "muhafazakâr demokrati"; (yani kokuşmuş batılı bu iki kavram) yoğun olarak gündemde tutuluyordu. Muhafazakarlığın Müslümanlara, İslamcılık sosu ile İslamcılık parfümüyle pazarlanmaya çalışıldığı yıllardı.

Çürümenin soslarla, kokuşmanın ise parfüm ile örtüldüğünü ve **bunlarla kandırılmak istendiğimizi görmek basiretin dikkati ile bakmayı gerektirir. Akif Emre bu dikkate sahipti. Üstelik Muhafazakarlığın "İslamcılık" sosuyla pazarlanması iktidarın gücü ve imkanları kullanılarak yapılıyordu.**

"İslamcılığın artık bittiği, Siyasal İslam'ın insanlığın problemlerini çözemeyeceği, Müslümanların demokrasi ile barışık olmaları gerektiği" o yıllarda çokça konuşuluyordu.

Bu durum dünyada olduğu gibi Türkiye’de de böyleydi. Müslümanların İslamcı/siyasi görüşlerinden vazgeçip muhafazakâr demokrat olmalarının öğütlendiği bir zamanda bunları konuşmak oldukça önemliydi.

Camiamız içinden çıkmasına rağmen ne kadar İslamcı olduğu tartışılacak isimlerin makam-mevki hırsları için, dünyalık beklentiler peşinde olanlar için oldukça işlevsel olan “İslamcılık soslu” “muhafazakâr demokrat” kavramı aynı zamanda İslam ve İslamcılık düşmanlarına da oldukça kullanışlı geliyordu. Çünkü onlar da sahih İslam anlayışının bu yolla saptırılacağını çok iyi biliyorlardı. Nasıl bilmesinler ki? **Sistem aynı oyunu Marksistler/sosyalistler için daha önce oynamıştı. Solcuları” Sosyal demokrat” yaparak sistem içine çekmeyi başarmışlardı. Onun için Müslümanları da muhafazakâr demokrat yapmak daha kolaydı. Aslında “bu ülkeye komünizm gelecekse onu da biz getiririz” cümlesinde mülhem; “bu ülkeye şeriat gelecekse onu da biz getiririz” der gibiydi; bazıları...**

“İslamcılığın gelip durduğu adres olarak (muhafazakâr demokrat) AK Parti’yi işaret ederek, aynı zamanda söyleyecek bir sözünün kalmadığı, iktidar olmakla sistemin parçası haline geldiği teziyle, ölüm fermanını çıkarmak gibi bir kolaycılığa kaçılıyor. Oysa ne Ak Partinin böyle bir iddiası var ne de İslamcılığın AK Parti ile özdeşleştirilecek bir söylemi...”

“Geldiğimiz süreçte İslamcılığın dini, düşünsel ve aksiyoner karakterini tehdit eden en büyük kırılmalardan biri muhafazakarlaşmaktır. Muhafazakarlaşmak yerel ve küresel iktidarlar karşısında uzlaşarak tezlerinden vazgeçilmesi karşılığında; adaletin, merhametin sesinin boğulması demektir.” “Bugün hem İslamcılığın muhtevasının boşaltılmasına yol açacak, hem de İslamcılığın anlaşılmasının önündeki yanılısma muhafazakarlaşmadır.”

Konferans sonunda Akif Emre'ye olan saygım daha da arttı. Herkesin popüler, yaygın, ifsat eden sürece teslim olduğu bir zamanda; bu yoğun akıntıya kendini bırakmayıp, akıntıya karşı olmak her yiğidin harcı değildir.

Akif Emre düşünceleri, yaşantısı, sahip olduğu kültürel ve entelektüel birikime rağmen tevazuu, hakkın hatırını her şeyin üzerinde gören çelik iradesi ve sayabileceğimiz pek çok fazileti ile örnek bir Müslüman kişilikti... **Kul hakkı olabilir diye trafikte bulunduğu şeridi değiştirmeyip hızlı akan şeride geçmeyen kim var çevremizde?** Var mı tanıdığınız şoför?

Atasoy ağabeyin "**Müslüman olmak demek bütün insani erdemleri temsil etmek demektir.**" cümlesine denk düşen; "kim var", "kimi tanıyorsun?" diye sorsalar, Akif Abi aklıma ilk gelen isimlerden olurdu...

Bu cümleleri okuyanlar merhum Akif Emre'yi yıllardır çok yakından tanıdığımı düşünebilirler. Evet, düşünce dünyasını yakından tanımakla beraber, yüz yüze toplam 2-3 kez karşılaştık. Dördüncüsü cenazesine katılıp ahirete yolcu etmeye gittiğimdeydi. Düşünce ve inançları yaşantısında mücessem bir hale gelmiş insanlarda bulunan vakar, tevazu ve heybetten, güven veren yüzünden etkilenmek böyle bir şey galiba.

Akif Emre isteseydi muhafazakâr demokrat iktidara yakın durabilir, en üst makamlara çıkabilirdi; tenezzül etmedi. Bunun yerine asgari ücret düzeyinin biraz üzerinde bir aylıkla çalıştığı gazetede yazılarını köşesinde yazmaya devam etti. Köşesinde dik /vakur duruşuyla, daima kitabın tam ortasından konuşarak ışığıyla yolumuzu hep aydınlattı.

Gazetecilik bağlamında onun çırağı olmasına rağmen siyasi iktidarı alkışladığı için çalıştığı gazetede ondan kat be kat fazla maaş alanlara hiç imrenmedi, ilkeli duruşunu hiç bozmadı. Hiç tavizsiz ve ilkelerinden milim sapmaksızın siyasi iktidarı, İslamcı-Müslüman kimliğiyle/düşünceyle eleştirdi. **Problemlerimizi konuşmayı da siyasi iktidara eleştirilerini de Müslümanca ve daima kendi kelimelerimizle yaptı.**

Niçin Akif Emre'yi yâd etme ihtiyacı duyuyoruz? diye bir soru akla gelebilir. Geçtiğimiz aylarda popüler bir figürün, "**İslamcı geçmişimden dolayı tövbe ettim**" açıklamasıyla "**İslamcılık tartışmaları**" yeniden yapılmaya başladı. İlgili-ilgisiz pek çok söz söyleyen oldu. Hatta bazıları bir süredir; Ak Parti'nin yanlışlarını eleştirmekten başlayarak, oradan "Siyasal İslam" eleştirisine geçti. Arkasından "İslamcılık" eleştirileriyle devam ederek Müslümanları eleştirmeye, ondan sonra da İslam'ı eleştirmeye başladılar.

Kimileri ise modern dönemin bidatlerinden olduğunu düşünerek bir Müslümanın "İslamcı" olarak nitelenemeyeceğini, Müslüman kelimesinin kâfi olduğunu düşünüyorlar. Böyle düşünenlerin iki binli yıllardan önce de bu kanaatte olup olmadıklarını bilmiyoruz. Ak Parti iktidarıyla yaşanan olumsuz örnekliklerin ve bu yanlışlar sebebiyle AK Parti'ye yapılan, İslamcılık/Siyasal İslam eleştirilerinin bu düşünceye sahip isimlere ne kadar etki ettiğini de bilmiyoruz. Gölgele kelimelerle konuşmak yerine meselenin aşikâr kılınması gerekir.

İslamcılık ne demektir?

İslamcı kimdir?

Ak Parti İslamcı mıdır?

Nasıl İslamcı olunur?

Öncelikle şunu belirtmemiz gerekir. **“İslamcı olmak” demek** İslam’ın her zaman ve çağda insana dair bütün problemlere, yani; sosyal, siyasi, ekonomik, felsefi, kültürel olarak her türlü probleme cevap verebileceğine inanmak demektir. İslamcılık bu anlamda bir donanımı ve İslam’a güvenmeyi gerektirir. **Akif Emre İslamcı idi ve bu sorulara karşılık cevap olarak verilecek, örnek gösterilecek isimlerden biridir. Batılın hak ile karışmasına engel bir Furkan olmuştur o ve düşünceleri... O İslamcılığın mücessem bir anıtıdır.** Böyle olduğu içindir ki, Akif Emre’yi anma gereği duyuyoruz

Akif Emre’nin Müslüman kimliği, İslamcılığı ve İslamcılık düşüncesine dair okuduğum yazılar içerisinde en güzeli **Hüseyin Su’nun “Akif Emre’nin Düşünür Kimliği ve İslamcılık Düşüncesi”** başlıklı yazısıdır. Daha önce bir dergide yayınlanmış olan bu yazı, daha sonra **“Müstear Adresler”** isimli kitabında yer aldı. Bence **bu makale “Müstear Adresler” kitabının bercestesi, berceste makalesidir.**

Şöyle diyor; Hüseyin ağabey:

“Kendisini tanıdığım günden beri Akif Emre’nin adı ne zaman anılsa hemen onu gözümde ve gönlümde sıra dışına çıkararak çok net bir fotoğraf belirir gözlerimin önünde: **dünya ona değil o dünyaya hükmeden, sonra da her şeyi ile dünya karşısında kendisine hakim olmasını becerebilen, mümin bir insan olarak sınırlarını çok iyi bilen ve bu sınırlar içinde paradigması, geçmişe ve geleceğe eklemlenmesi son derece sağlam, sahipsiz, mütevazî bir hayata razı, mutmain, insanların koşuşturmalarına, kapışmalarına ve dalaşmalarına kesinlikle katılmayan, kendisi de kimsenin önünden hiçbir şeyi kapmayan, ihtirasla sağa sola saldırmayan, koşuşturmayan, kimseyle dalaşmayan, hatta bütün bu anlamdaki çekişmelere çok uzaktan, isyankar sakallarının simasını belirleyen ağırlığına yakışan bir tebessümle bakıp sonra da arkasını dönerek çekip giden müstağni bir insan...”**

İslamcı olmak ne demektir?

İslamcı dünyaya kendini kaptırır mı?

İslamcının geçmiş ve gelecekle ilişkisi nasıl olur? vb. İslamcı olmanın vasıflarını öğrenmek isteyen yukarıdaki paragrafın her kelime ve satırını didik didik etmesi gerekir. Çünkü bu paragraf **“usvetün hasene”** olan **bir İslamcı’nın**, Akif Emre’nin portresidir...

Vefatından beş ay sonra, düşünce yazılarından oluşan **“Müstağrip Aydınlar Yüzyılı”** isimli kitabı **“Büyüyen Ay”** yayınlarından çıktı. Kitabın alt başlığı **“Gölgeli Kelimeler, Ödünç Alınmış Hayaller”** idi.

Kitabın adı da alt başlığı da çok şey anlatıyor. “Müstağrip Aydınlar” demek: Batılılaşmış, zihniyeti-düşüncesi batılı kavram ve kelimelerle işgale uğramış aydınlar demektir. Yani bu yüzyılda sesleri çokça çıkan aydınlar... Bu aydınların yaptığı ise; batıdan ödünç alınmış gölgeli kelimelerle insanları boş hayallere daldırıp oyalamaktan ibaret. Gerçekten başlık ve alt başlık çok güzel seçilmiş. **Kitaptaki yazılar da bir nevi İslamcı kişiliği ile bunların hepsine verilen cevaplardan oluşmuş.**

Kitabın ilk seksen yüz sayfasını okuduktan sonra Akif Emre'nin vefatının bizler için ne büyük bir kayıp; **yazılarının, kişiliğinin ve onu tanımanın ise ne büyük bir kazanç olduğunu** kelimenin tam anlamıyla iliklerime kadar hissettim. **Müstağrip Aydınlar Yüzyılı'nın** ilk baskısının tamamını satın almak ve dağıtmak istediğimi, ticari bir amacımın olmadığını yayınevi ile görüştüm, ama nasip olmadı.

Kitap baştan sona; her yazısı bir manifesto, her cümlesi sanki bir ilkeyi ortaya koyuyor. Her makaleyi ve her bölümü okudukça, bu insanı çok daha önceden ve daha yakından tanımadığım için hayıflanmaktan kendimi alamadım. **İslam düşüncesi, Müslümanlık ve İslamcılık bağlamında her yazısı ve her cümlesi bir ufuk açtı bende.**

Muhafazakâr demokrat Ak Parti iktidarında; Müslümanları saptıracak, ilkelerinden uzaklaştıracak, iktidara teslim edecek, hakkın batılla karıştırıldığı her kaygan zemine, kitabında dikkatlerimizi çekmiş neredeyse.

“**Aman**” demiş; vakur duruşuyla...

“**Savrulmayalım**” demiş; edeple...

“**Ne oluyoruz**” demiş; ahlak ve erdemiyle...

“**Dikkat**” demiş; edebi üslubuyla...

Her yazısında mümince duruşun, mümince bakışın, mümince yaşantı ve tavır koymanın, basiretin ve takvanın aydınlığı sadece gözlerimizi ve basiretimizi açmıyor, içimizi de aydınlatıyor. Basiretin, hakkı batıldan ayırmanın ne demek olduğunu; özellikle “at izinin, it izine karıştığı” bu zamanda ve bu berraklıkta ortaya koyup, yolumuzu aydınlatmak her yiğidin harcı değil.

Vefatını Hüseyin Su abinin telefonuyla öğrendim.” **Bugün Ümmet değerli bir evladını kaybetti abi**” cümlesiyle başsağlığı diledim. Hüseyin abiye başsağlığı diledim, çünkü Akif Emre'nin ona “ağabey” deyişindeki içtenlik ve saygıya bizzat şahit olmuştum.

“**Ümmetin değerli bir evladı**” cümlesinin abartı olmadığını kitabı okuyan herkes görecektir.

Yaşadığımız sosyal, siyasi, ekonomik, kültürel olaylara; küresel ve yerel ölçekte onun yorumladığı gibi bakıp yorumlayacak kaç kişi var ki?

“**Müstağrip Aydınlar Yüzyılı'nın**” başlıkları bile çok şey anlatır.

- İslamcılığın iddiası,
- İslamcılık ve yerellik,**
- Modern dünyada teklifi olmak,
- Kapitalizm/e bîat ettirmek,**
- Araçsallaştırılan İslamcılık eleştirileri,
- Kapitalizme zeytin dalı uzatmak,**
- Yanlış zamanda İslamcılık,
- İslamcılık tartışmalarının hedefi,**
- İktidar kimi neye dönüştürdü,
- Protestan İslam stratejisi,**
- Kültürel İslam devri/im/i,
- İlmi İslam'ın raf ömrü,**
- Değişim ve yozlaşma arasında muhafazakarlık,
- Devletin Müslümanlıkla imtihanı,**
- Gelenekten mahrum modern dindarlık...

Başlık cümleleri bile son yıllarda yaşadıklarımıza dair Müslüman/İslamcı hassasiyetlerimizimize dikkat çeken ve onları belirleyen işaret taşları gibi. Bir makaleyi okuduğumuzda;” evet, bu konu tam da böyle ortaya konur, eyvallah” kelimeleri iç dünyamızda istemsizce dizili veriyor.

Onun İslamcılığı; Şehbenderzade Filibeli Ahmet Hilmi'nin, Sait Halim Paşa'nın, Elmalılı M. Hamdi Yazır'ın, Mehmet Akif Ersoy'un İslamcı çizgisinin günümüzdeki devamıdır.

“Müslümanca yaşama ve düşünme dikkati ile ‘nasıl var olabiliriz?’ sorusu bağlamında yazdıklarını, İslam dünyasında yaklaşık yüz elli iki yüz yıldan beri İslamcılık kavramı ile ifade edilen düşünce birikimi içinde ve bu düşünceye önemli bir katkı olarak değerlendirmek gerekir.” Hüseyin Su. Müstear Adresler. Sh.107

“Türkiye’de modern düşünce akımlarının kendi dillerini kuramamaları gibi bir sorundan bahsedebilirse, bu durumdan en fazla muzdarip olanlar İslami düşünce geleneğine bağlananlardır. İslamcılık adı altında genellemeye tabi tutulan Müslümanca düşünme, yaşama, dünya görüşüne aidiyet duyanların iki türlü muzdarip oldukları söylenebilir. Birincisi, kendilerini ifade etmede karşılaştıkları maddi, yasal zorluklar. İkincisi de, kendilerini anlatmada kullanmak zorunda kaldıkları dolaylı ifade biçiminin ortaya çıkardığı zaafiyeti, karşı tarafların sonuna kadar istismar etmesi.”

Düşünsel, sosyal, siyasal anlamda içerisinde bulunduğumuz zafiyetlere, sıkıntılara rağmen problemlerimizin üzerine gitmekten çekinmemiştir. Vakıya nüfuzu, problemlerimizi ortaya koymasındaki ustalığı, Müslümanları ilgilendiren düşünsel, siyasi, sosyal konuları tespit edip **cerh etmesi/ şerh etmesi**, sıradan bir yazar ya da gazeteci tavrı değil, sorumlu bir Müslüman/İslamcı tavrıdır. **Bu tavrı Hüseyin Su'nun** deyimiyle "**Düşünür**" tavrıdır. Entelektüel birikime sahiptir ama **kimi entelektüellerde görülebilecek kibir, ucb vb. hiçbir illetli sıfatı, hastalığı onda göremezsiniz.**

Günlük popülist dili/ günceli konuşmanın ayartıcı cazibesine hiç kapılmadığı gibi, edebiyat dilinin tatminkâr ve seçkinci iğvasına da kapılmadı. Toplumsal kabul görmeyen kolaycı şöhretine de iltifat etmedi. **İsteseydi camiamızdaki pek çok ismin kullandığı entelektüel, elitist, muğlak dili kullanıp zülf-ü yâre dokunmayan yazılar yazabilir, kuş diliyle muhalefet edebilirdi. Bu donanıma sahip olmasına rağmen kullanmadı bu dili. Hep zülf-ü yâre dokundu; korkmadan... İktidarı da iktidarın politikalarını da eleştirdi. Bu konuda söylenmesi gerekeni; sözü/kelimeleri; haktan gayrısını gözeterek ne eksiltti ve ne de fazlalaştırdı.** Mesela Suriye olayları konusunda iktidar ve iktidar yanlılarının; "Natocu İslamcıların", Amerikalıların, vakıfların, derneklerin, cemaatlerin oluşturduğu baskıya rağmen muhalif doğruları yazmaktan geri adım atmadı.

İslamcılığın kitabını yazdı. Sadece düşünce ve kelimelerle değil; yaşantısıyla, takva ve basireti ile yaptı bunu. En çok da hal ile, yaşantısı ile yaptı. Kimi üstatların yaptığı gibi sadece "Müslümanca düşünmekten" bahsedip, yaşantısıyla yazdıklarını çiğnemedi. Müslümanca yaşadı; hem de en zor zamanlarda...

Bu konuyu Hüseyin Su şöyle anlatır: **Akif'in düşünceleri, yazdıkları daha şimdiden geleceğe dönük birer işaret taşı işlevi görüyor. Çünkü onun inancı düşünceleri ve hayatı sağlam, kendi içinde tutarlı ve uyumlu bir bütünlüğe sahipti."** Müstear Adresler. Sh.105.

"İslamcılık modernizme karşı olmakla beraber, modernizmin doğurduğu sorunlara cevap arayışıdır." der, kitabında... Yazdıklarında bu karşı olmak da, samimi arayış da okuyan herkesin görebileceği kadar aşikardır.

"İslamcılıkla" "Müslümancılık" arasındaki ayrımın farkında olmayan entelektüel miyoplüğün seçkinler arasında yaygın bir hastalık olduğuna dikkat çekerek şöyle der:

"Muhafazakâr sağ siyasetin İslamcı bir siyaset değil, olsa olsa Müslümancı bir siyaset izlediği iddia edilebilir."

Ak Parti iktidarının maslahatçı dili ve uygulamalarının Müslümancılık olup, İslamcılıkla ilgisi olmadığını şöyle vurgular; **"Müslümancılık son derece pragmatist bir tavrın adı olarak İslamcılarının tam muhalifi bir siyasi duruşu temsil eder."**

Ak Parti iktidarıyla devam eden sürecin aslında ne olduğunu şöyle belirtir; “Müslüman kimliği ile alternatif siyaset tasavvuru olmadan siyasal ve ekonomik gücü elde etmek, (pas-tadan) pay alma girişimi ile İslamcılığı karıştırmamak gerekir.”

“Batı merkezli Orta Doğu okumalarına bakacak olursak temel sorun İslamcılığın ehlileştirilip ehlileştirilememesi ile yakından ilgilidir.”

“Türkiye üzerinde özellikle vurgulanması gereken husus, bir alternatif ve muhalif ses olarak İslamcıların ana gövdesinin muhafazakarlaştırılması sürecinin koyulaşarak devam etmesidir.”

“Bütün soru, alternatif olmaktan müşteri olmaya “evrilmesi” istenenler bunun farkında mı?”

Hem küresel hem de yerel anlamda alternatif bir düşünce, hayat, kültür ve siyaset projeleri olan ve uygulanabilirliği tarihsel olarak sabit bir dinin mensupları olarak bizler; niçin kokuşmuş batılı kavramlara ve rejimlere müşteri olalım? Sisteme alternatif olmak dururken...

“İktidarın ve gücün iğvasından bir Müslüman nasıl korunabilir? Bunun cevabı bireysel ölçekte nefis terbiyesinden, kulluk bilincine uzanan derin ahlaki ve metafizik boyutlarda aranmalı.”

“İslamcılık meselesine her şeyden önce dini düşünüş ve bakış açısının hayatın tüm alanlarına dair kuşatıcı tavrı ve teklifi olarak bakılması gerekir.”

“Modern seküler bir siyaset örgütlenmesi olarak devleti referans alan muhafazakâr rengin; sosyal kültürel bir realite olarak gördüğü Müslümanlığın siyaset ilişkisini deforme etmeye götüren bir zemine taş döşediği fark ediliyor.”

Orta Doğu’daki olaylar bağlamında Türkiye’nin rolünü şu şekilde ortaya koyuyor; **“Türkiye’nin oynadığı önemli bir rol varsa o da Siyasal İslam’ın gönüllü olarak bastırılması, geriye itilmesi ve kültürel İslam’ın öne çıkartılması oldu.”**

“Kültürel İslam Devri/mi” Başlıklı yazısında belirttiği üzere; İslam’ın kültürel bir figür olarak kabul görmesini; Mısır ve Tunus olaylarını değerlendirerek Türkiye örneğine dikkat çeker.

“Ne demektir, dinin kültürelleşmesi (kültürelleştirilmesi)?”

Türkiye’de öncelikle 1990’lı yıllardan itibaren gündeme getirilen bu kültürel İslam meselesi, İslamcılığın muhafazakarlaştırılmasının entelektüel temelini oluşturdu. Bir yanda Post modern darbenin baskıları, diğer yanda özendirilen hayat tarzları bugün muhafazakarlaşma olarak sonuçlandı.”

“İslam’ın kültürelleş/tiril/mesi hayattan çekilmesi demektir. Bu dönemde kültürel İslam’ın önü açılırken, siyasal İslam’ın devre dışı bırakılacağı siyasal, toplumsal bir süreçle karşı

karşıyayız.” “Sorun İslamcılarının iktidar hizmeti karşılığında buna razı olup olmayacaklarıdır.”

“Küresel Kapitalizm bölgeyi dönüştürerek sisteme dahil etmek istemektedir.”

“Türkiye deneyiminde olduğu gibi, muhafazakâr siyasetle İslamcı siyasetin birbirinden ayrılması gerekir. Türkiye modeli olarak AK Parti muhafazakarlığının İslamcı olarak takdim edilmesi özellikle batıların teşvik etmesi bu ülkelerde yeni şekillenecek siyasi yapıların bir tür denetim altına alınmasının garantisi olarak görülmektedir. Oysa Ak Parti kendi içinde tutarlı olarak hiçbir zaman İslamcı olarak kendini tanımlamadı. Mensuplarının dini inançlarına bakarak İslamcı parti yakıştırmaları bu partinin zımnen hoşuna gittiği gibi, batıların bilinçli olarak kullandıkları bir formülasyon olmaktadır.”

“Muhafazakarlığın Osmanlı versiyonu ile devletçilik olarak yeniden dönüşü sanılanın aksine İslamcılarının tezleri ile çatışma içindedir. Sağ muhafazakarlıkla İslamcılık bilerek ve kasıtlı olarak birbirine karıştırılıyor.”

Kitabın son makalesinde ise **İslamcılığa IŞİD eliyle vurulan darbeye** dikkat çekip şöyle der; “Bilinçli bir algı yönetimi ile din/c/i söylem retoriği Işid’in eline tutuşturuldu. İslam ve siyaset ilişkisi, radikal dincilik, siyasal İslamcılık üzerinden Müslümanlıkla ilişkili her şey medyada boy gösteren kelle kesme metaforunu yükledi.”

“IŞİD’e yüklenen din anlayışı daha doğrusu din ile ilintili imaj çalışması...”

“İslamcılık fikriyatının, devletle, siyasetle ilişkisini; devletin farklı mülahazalarla dinle kurduğu ilişki ile karıştırmamak gerekiyor.

Bu cümlelerin özellikle altını çizmek ve üzerinde etraflıca durmak gerekir. Acaba Ak Parti iktidarı, İslamcılık fikriyatının devletle ve siyasetle kurduğu ilişki mi, yoksa devletin farklı mülahazalarla dinle kurduğu ilişki mi?” Biz ikincisi olduğunu düşünüyoruz.

“İslamcılık/İslam düşüncesi; ne, büyük emperyal bir devlet için yedek lastiktir, ne de küresel sistem entegrasyonu, küresel sistemle iş tutmanın meşrulaştırıcı aracıdır.”

Akif Emre karanlık gecede, kaygan zeminlerde, her türlü manipülasyonun yapıldığı bilgi-haber bombardımanlarında yön gösteren bir yıldızdı; bir kutup yıldızıydı. Müslümanları ilgilendiren her olayda onun ve düşüncesinin eksikliğini iliklerimize kadar hissediyor, onu öz-lüyoruz.

Akif ağabeyi rahmet ve saygıyla anıyoruz.